

**Zondag 11 december 2022, Derde zondag van de Advent A**

**Eerste lezing: Jesaja 35, 1-6a.10**

**Evangelielezing: Mattheus 11, 2-11**

### Homilie

Vorige zondag nog hoorden we hoe Johannes de Doper de Messias aankondigde die keihard zal reageren tegen allen die niet leven volgens zijn wetten. Johannes kondigt dus een strenge, veroordelende Messias: 'Hij zal het kaf verbranden in onblusbaar vuur!' In het evangelie van vandaag horen we Johannes twijfelen: wat moet ik nu eigenlijk verwachten van de Messias? En is het Jezus of niet? Want Johannes mag dan wel in de gevangenis zitten, hij heeft toch opgevangen dat Jezus helemaal geen genadeloze bestraffer is. Jezus had zieken genezen, arme vissers tot leerlingen gekozen en hij ging frequent om met tollenaars, zondaars en slechte vrouwen. Jezus had zich helemaal niet gedragen als een veroordelende Rechter, maar als een liefhebbende Redder van groot en klein. Niet verwonderlijk dat Johannes in de war is. Dus stuurt hij mensen om te vragen of het nu Jezus is die de verwachte Messias is of niet.

Jezus antwoordt met de woorden van Jesaja uit de eerste lezing: 'blinden zien en lammen lopen, melaatsen genezen en doven horen.' Jezus wijst krachtig de harde opvatting over God en Zijn Messias af. Jezus verkondigt dat God zich wil tonen als een God van liefde, vrede en gerechtigheid en NIET een God van haat, straf of vergelding. Jezus wil met zijn leven aantonen dat zowel hij als God er willen zijn voor de mensen, vooral voor diegenen die klein en zwak en kwetsbaar zijn en die redding nodig hebben. Jezus wil met heel zijn wezen een nieuw godsbeeld laten zien en dus ook een nieuw inzicht als het gaat over de Messias. Geen God of Messias van vuur en oordeel, maar een van liefde, zachtheid en geduld. Dat vroeg wellicht van Johannes een mindshift, een bekering, een andere manier van denken, preken en leven. Hetzelfde wordt van ons gevraagd.

Ook al zou het in crisistijden misschien wel gemakkelijk zijn: een God die als een pletwals alle slechteriken zou wegvegen, met macht alle slechtheid in de wereld zou uitbannen en voorgoed alle pijn en lijden zou vernietigen. Nee, zo'n overweldigende machtsontplooiing moeten we niet verwachten van de God die Jezus liefheeft. God openbaart zich aan de mensen als een God die moed wil schenken aan wie de moed verloren is door angst en onzekerheid, door ziekte en dood, door ellende. Hij wil de mensen die uitgestoten worden, die om hulp roepen en zich verloren voelen, liefdevol omarmen en opvangen.

Meer nog: Hij nodigt ook ons uit om in Zijn voetsporen te treden. Om te zijn als dat weerloze kind in de kribbe. Want Kerstmis kan elk jaar, ja zelfs elke dag, opnieuw gebeuren als we op onze beurt onszelf en onze medemensen niet streng beoordelen en veroordelen, maar juist meewerken om respect, zachtheid, warmte en liefde uit te dragen. Wij laten ruimte voor het wonder van de geboorte als we hoop brengen onder de mensen die hun hoop verloren. Overal waar mensen zich ten dienste stellen van de zieken, zwakken, eenzamen, de mensen die onrechtvaardig behandeld worden... daar gebeurt steeds opnieuw een godswonder.

In deze adventstijd tellen we af naar Gods komst. Maar in feite telt ook God af naar onze komst. Hij verwacht onze omkering naar Hem toe.

'Metanoiein' is veranderen van mentaliteit, veranderen van richting, een andere weg inslaan, gaan voor een radicale verandering in de relatie God-mens, mens-God, mens-mens.

We worden opgeroepen om God lief te hebben en onze naaste te beminnen, inclusief onszelf!

Of zoals de H. Bernardus het verwoordt: 'Het is voortaan leven met de voeten in de hemel en het hoofd op aarde.' Al onze krachten en ons hart zijn naar God gekeerd. We worden er naartoe gezogen, naar die Liefde met een grote L. En die Liefde moet aanstekelijk zijn: we

mogen ze niet voor onszelf houden, maar we hebben de goddelijke plicht om ze uit te dragen. DAT is de kern van de Blijde Boodschap van vandaag: laat ons niet aarzelen om mee te bouwen aan Gods aardse paradijs van liefde, vrede en gerechtigheid. Amen!

*Sara Van Gucht*